

Fer-se franquista. Guerra Civil i postguerra del periodista Carles Sentís (1936-1946), Palma, Lleonard Muntaner, 2015.

Autor: F. Vilanova

Resum: Carles Sentís, periodista, espia, home de negocis, secretari d'un ministre falangista, és, probablement, un dels personatges més importants de la Catalunya franquista. Format en el periodisme catalanista d'abans de 1936, a partir de setembre d'aquell any, ja en plena guerra, el trobarem a Marsella i a Londres fent espionatge; escrivint cròniques de guerra per a la revista falangista Destino; contemplant la fi d'una "película de gánsters" al Cap de Creus el febrer de 1939. L'any 1944, al Congo "se ve por primera vez a los negros no tan lejos de nosotros los blancos". El maig de 1945, a Dachau, "vamos a entrar en una Exposición o Feria de Muestras". Davant els dirigents nazis jutjats a Nuremberg, consignava que "los intérpretes o traductores están encerrados en una auténtica jaula de cristal, como periquitos de lujo". A Nova York, hi va anar per informar als "españoles de verdad". Aquest és el periple vital i professional dels deu anys que van transformar la vida de Carles Sentís: del periodisme català i en català de la primavera de 1936 a l'"ejemplo típico [...] de una generación españolísima", el gener de 1947: "Somos sencillos y optimistas; y la fe ciega en España nos inunda el espíritu y el alma". Deu anys intensos per fer-se franquista.